

Î N C H E I E R E

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Bershka Trust”,

la acțiunea în contencios administrativ depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Bershka Trust” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de către Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat hotărârea din 02 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre,

constată:

La data de 10 decembrie 2019 SRL „Bershka Trust” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, prin care a solicitat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 402 din 28 noiembrie 2019 și obligarea emiterii deciziei, prin care contestația să fie admisă, iar suma de 3061 lei ce constituie majorare de întârziere pentru perioada 26 noiembrie 2018-12 septembrie 2019 să fie anulată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 19 decembrie 2018 Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, prin decizia nr. 128/2406 a decis încălcarea de către SRL „Bershka Trust” a obligațiilor prevăzute de art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul Fiscal, care prevede că, contribuabilul este obligat în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate, prin neprezentarea documentelor necesare în cadrul instituirii postului fiscal staționar solicitate prin citația nr. 176081 din 19

octombrie 2018. Prin decizia menționată supra, societății i-a fost aplicată pentru încălcările legislației fiscale amendă în valoare de 6000 lei.

La data de 31 ianuarie 2019 Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a decis conform deciziei nr. 16 că, SRL „Bershka Trust” a încălcat prevederile art. 115 alin. (1) Titlul III „TVA” al Codului fiscal, care stabilește că fiecare subiect impozabil, stabilit la art. 94 lit. a) și/sau lit. c), este obligat să prezinte declarația privind TVA pentru fiecare perioadă fiscală, iar prin neprezentarea declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/09 - 11/2018, s-a decis anularea înregistrării subiectului impunerii cu TVA, SRL „Bershka Trust” din 01 februarie 2019.

În perioada 15 octombrie 2018 - 13 decembrie 2018, Aurel Melnic era unicul angajat și administrator al companiei SRL „Bershka Trust”, care a fost supus arestului preventiv din motive ce nu au tangență cu activitatea sa în cadrul societății, astfel starea sănătății acestuia s-a înrăutățit substanțial, fiind sub tratament medical până la 11 ianuarie 2019.

La data de 27 mai 2019 a contestat cu dezacord decizia Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău nr. 128/2406 din 19 decembrie 2018, solicitând anularea deciziei ca fiind ilegală.

Serviciul Fiscal de Stat, la data de 25 iunie 2019, a remis în adresa contestatorului decizia nr. 206 din 20 iunie 2019, potrivit căreia se constată ilegalitatea și anularea deciziei Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău nr. 128/2406 din 19 decembrie 2018.

Potrivit deciziei nr. 206 din 20 iunie 2019 Serviciul Fiscal de Stat a constatat că citația seria D nr. 176081 din 19 octombrie 2018 nu a fost înmănată și adusă la cunoștință contribuabilului SRL „Bershka Trust”, în conformitate cu norma legală, iar Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău nu a avut temei legal pentru atragerea la răspundere fiscală, cu aplicarea sancțiunii fiscale în conformitate cu art. 253 alin. (5) Codul fiscal.

La data de 26 iulie 2019, a contestat decizia nr. 16 din 31 ianuarie 2019, emisă de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, solicitând anularea deciziei ca fiind ilegală și restabilirea ca subiect al impunerii cu TVA.

Serviciul Fiscal de Stat prin decizia nr. 298 din 22 august 2019, a dispus admiterea contestației depuse și s-a anulat decizia nr. 16 din 31 ianuarie 2019 emisă de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, or potrivit deciziei nr. 298 s-a stabilit că, neprezentarea de către contribuabil a declarațiilor TVA se datorează unor motive întemeiate, probate documentar, precum și de faptul că, contribuabilul a fost lipsit de posibilitatea de a se conforma prevederilor art. 115 alin. (1) din Codul Fiscal, prin blocarea de către Serviciul Fiscal de Stat a accesului la serviciile electronice.

La data de 10 septembrie 2019 i-a fost eliberat Certificatul de înregistrare a subiectului impunerii cu TVA, a fost deblocat și accesul la serviciile fiscale electronice.

Ulterior, la data de 11 septembrie 2019 a prezentat declarațiile TVA pentru perioadele fiscale L/09/2018 - L/08/2019, circumstanțe ce au declanșat apariția obligației suplimentare la capitolul TVA pentru perioada fiscală L/10/2018 în sumă de 32 081,25 lei, sumă ce a fost achitată la 12 septembrie 2019.

Întrucât declarațiile TVA se completează și se prezintă în mod electronic în cadrul Serviciului Informațional al Serviciului Fiscal de Stat, automat sistemul a calculat pentru societate o majorare de întârziere în sumă de 3060,87 lei, calculată pentru neachitarea în termen a TVA pentru luna octombrie 2018 (în pofida faptului că Serviciul Fiscal de Stat stabilise deja atât conform deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 206 din 20 iunie 2019, cât și a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 298, că compania a fost în imposibilitate din motivele expuse mai sus, să achite taxele sus menționate).

Astfel, la data de 24 septembrie 2019, a solicitat de la Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău anularea majorării de întârziere în sumă de 3060,87 lei, iar la data de 07 octombrie 2019, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău i-a respins solicitarea.

La data de 04 noiembrie 2019, a contestat cu dezacord refuzul Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău privind anularea majorării de întârziere în sumă de 3060,87 lei, iar la data de 28 noiembrie 2019, Serviciul Fiscal de Stat a dispus prin decizia nr. 402 respingerea contestației, invocând că imposibilitatea prezentării declarațiilor TVA nu constituie temei legal pentru neonorarea obligației fiscale în termen, totodată, legislația fiscală nu prevede absolvirea de plată a majorării de întârziere în situația descrisă.

Reclamanta a menționat că contribuabilul nu a achitat obligația fiscală aferentă TVA, apărută în perioada fiscală L/10/2018, în termenul prevăzut de legislație, iar Serviciului Informațional al Serviciului Fiscal de Stat a calculat în mod electronic majorarea de întârziere pentru perioada 26 noiembrie 2018 – 12 septembrie 2019, în sumă de 3061 lei.

În cadrul examinării contestației s-a constatat că, acțiunea funcționarului fiscal din cadrul Direcției deservire fiscală Buiucani a Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău, expuse în scrisoarea nr. 26/2-09/2-85-8055 din 07 octombrie 2019, a fost întreprinsă în conformitate cu legislația în vigoare.

Consideră că decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 402 din 28 noiembrie 2019, este ilegală și emisă contrar circumstanțelor cazului, iar Serviciul Fiscal de Stat nu a avut temei legal de a menține acțiunile Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău privind aplicarea majorării de întârziere în suma de 3060,87 lei, întrucât nu există temei de atragere la răspundere fiscală.

Reclamanta a menționat că prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 298 din 22 august 2019, societatea nu și-a onorat obligațiile de achitare în termen a sumei TVA pentru perioada fiscală L/10/18, întrucât aceasta era lipsită de mecanismele legale să o facă, și anume, lipsa administratorului, din motive ce nu pot fi imputate acestuia, blocarea conturilor (constatate ca fiind ilegale conform deciziei nr. 298 din 22 august 2019), or, imediat ce au fost restabilite aceste posibilități (10 septembrie 2019) la 11 septembrie 2019, SRL „Bershka Trust”, a achitat toate obligațiile.

Consideră că, neachitarea obligației fiscale în termen, nu-i poate fi imputată din circumstanțe ce determină lipsa încălcării fiscale, în situația în care Serviciul Fiscal de Stat deținea toate prerogativele funcționale de a declara ilegale acțiunile Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău de aplicare a majorării de întârziere pentru neplată în termen a sumei TVA. Este eronată și lipsită de temei

juridic concluzia Serviciului Fiscal de Stat, potrivit căreia legislația nu prevede absolvirea de plată a majorării de întârziere.

Prin hotărârea din 02 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis acțiunea depusă de către SRL „Bershka Trust”. S-a anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 402 din 28 noiembrie 2019 emisă pe marginea contestației împotriva acțiunii funcționarului fiscal din cadrul Direcției generale administrare fiscală mun. Chișinău. S-a obligat Serviciul Fiscal de Stat să emită actul administrativ, prin care să anuleze majorările de întârziere calculate pentru neachitarea în termen a taxei pe valoare adăugată pentru perioada L/10/2018 de către SRL „Bershka Trust” în mărime de 3061 lei. (f.d. 59, 70-82)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că administratorul SRL „Bershka Trust”, Aurel Melnic, fiind citat de către Serviciul Fiscal de Stat pentru data de 24 octombrie 2018 pentru prezentarea documentelor necesare controlului fiscal pentru perioadele fiscale L/09/2018-L/11/2018 a fost în imposibilitate de a se prezenta din motivul că în perioada 15 octombrie 2018 - 13 decembrie 2018, fiind unicul angajat al SRL „Bershka Trust” a fost supus arestului preventiv, ulterior fiind sub tratament medical până la 11 ianuarie 2019. Drept consecință a circumstanțelor expuse și a evenimentelor reflectate supra, administratorul SRL „Bershka Trust”, Aurel Melnic, a fost în imposibilitate de fapt și de drept să depună declarațiile și să achite în termen obligația fiscală aferentă TVA pentru perioada L/10/2018, în sumă de 3061 lei.

Prin deciziile Serviciului Fiscal de Stat nr. 206 din 20 iunie 2019 și nr. 298 din 22 august 2019, s-a constatat faptul imposibilității prezentării de către administratorul SRL „Bershka Trust”, a declarațiilor privind TVA. Mai mult, din 30 ianuarie 2019, Serviciul Fiscal de Stat a anulat înregistrarea SRL „Bershka Trust” în calitate de subiect al impunerii TVA acesta fiind deblocat la accesul serviciilor fiscale electronice abia din 10 septembrie 2019.

Deoarece majorarea de întârziere în sumă de 3061 lei a fost calculată pentru neachitarea în termen a obligației fiscale TVA pentru perioada fiscală L/10/2018, dar conform circumstanțelor menționate supra a fost constatat că neprezentarea de către contribuabil a declarațiilor privind TVA se datorează unor motive întemeiate, probate documentar, precum și faptului că, contribuabilul a fost lipsit de posibilitatea de a se conforma prevederilor art. 115 alin. (1) din Codul fiscal, prin blocarea de către Serviciul Fiscal de Stat a accesului la serviciile electronice, instanța de fond a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii înaintate de SRL „Bershka Trust” împotriva Serviciului Fiscal de Stat.

La data de 14 iulie 2020, cu respectarea termenului prevăzut la articolul 232 din Codul administrativ, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 02 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la data de 28 octombrie 2020 a depus motivarea apelului.

Prin decizia din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat. S-a casat hotărârea din 02 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Bershka Trust” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil. (f.d. 122, 123-153)

În susținerea concluziei sale instanța de apel a constatat că, în conformitate cu art. 115 alin. (1) din Codul fiscal fiecare subiect specificat la art. 94 lit. a) sau lit. c), este obligat să prezinte declarația privind TVA pentru fiecare perioadă fiscală. Declarația se întocmește pe un formular oficial, care este prezentat la Serviciul Fiscal de Stat nu mai târziu de data de 25 a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că SRL „Bershka Trust” nu s-a conformat prevederilor fiscale legale, astfel încât a prezentat declarațiile privind taxa pe valoare adăugată pentru perioada L/10/2018 în sumă de 32 081,25 la data de 12 septembrie 2019, respectiv nu și-a exercitat obligația fiscală la data de 25 noiembrie 2018, or, după data scadentă a obligației fiscale urmează a fi aplicată majorarea de întârziere pentru fiecare zi de întârziere a plății acesteia, care potrivit calculului efectuate de către Serviciul Fiscal de Stat constituie suma de 3060,87 lei.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de SRL „Bershka Trust” privind imposibilitatea prezentării documentelor necesare controlului fiscal pentru perioadele fiscale L/09/2018 – L/11/2018 din motivul că în perioada 15 octombrie 2018 – 13 decembrie 2018, administratorul și unicul angajat al SRL „Bershka Trust”, Aurel Melnic a fost supus arestului preventiv, or, imposibilitatea prezentării declarațiilor privind taxa cu valoare adăugată nu constituie temei legal pentru neonorarea obligației fiscale în termen.

De asemenea, instanța de apel a specificat că, agentul economic, care este o persoană juridică și care este condusă de unul sau mai mulți administratori, are obligația pozitivă să gestioneze în așa mod afacerile, ca nici o împrejurare să nu conducă la încălcarea legislației fiscale. Astfel, administratorul Aurel Melnic era obligat să întreprindă măsuri întru asigurarea organizării și ținerii contabilității în mod continuu a SRL „Bershka Trust” în conformitate cu prevederile art. 18 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, iar în situația în care a fost plasat în arest preventiv să acorde împuterniciri unor terțe persoane pentru a depune în termen declarațiile fiscale.

Suplimentar, instanța de apel a reținut argumentele Serviciul Fiscal de Stat, care a indicat că în pct. 37 din Instrucțiunea privind evidența obligațiilor față de buget, aprobată prin ordinul Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 400 din 14.03.2014, se stipulează expres că, în conformitate cu art. 228 alin. (1) din Codul fiscal, în sistem majorarea de întârziere se calculează în mod electronic fără a fi emisă vre-o decizie. Majorarea de întârziere se calculează pentru perioada de timp care începe după scadența (termenul stabilit pentru stingerea) plății de bază și care se încheie în ziua plății ei efective sau cu data stingerii, stabilită de legislația fiscală, în funcție de modul de stingere a obligației fiscale.

La data de 21 mai 2021 SRL „Bershka Trust”, a depus cerere de recurs nemotivat, iar la 07 iulie 2021 recurs motivat împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei atacate cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului, recurenta a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Consideră că este absolut neîntemeiată și contrară normelor de drept material concluzia instanței de apel ce face referire la faptul că administratorul SRL „Bershka

Trust” era obligat să întreprindă măsuri întru asigurarea organizării și ținerii contabilității în mod continuu a companiei în conformitate cu art. 18 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, ori este cunoscut că împotriva măsurilor coercitive sub forma lipirii de libertate nimeni nu poate fi asigurat, nu poate fi negat caracterul imprevizibil al aplicării acestora.

În speță, instanța de apel nu a cercetat în de ajuns starea de fapt a prezentei cauze, iar în consecință prematur a tras concluzii referitor la netemeinicia acțiunii înaintate. Prin urmare, rezultă examinarea formală a cauzei, fapt ce constituie o violare a articolului 6 § 1 CEDO și a dreptului litiganților la un proces echitabil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța constată că se încadrează în prevederile art. 245 din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 12 mai 2021.

La data de 21 mai 2021 SRL „Bershka Trust” a depus recurs nemotivat. (f.d. 153)

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa SRL „Bershka Trust” copia deciziei motivate, însă confirmarea recepționării la materialele cauzei nu este.

SRL „Bershka Trust” în cererea de recurs motivată a menționat că cu decizia motivată din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a făcut cunoștință la data de 26 iunie 2021 de pe portalul instanței de apel.

SRL „Bershka Trust” a depus recurs motivat la data de 07 iulie 2021, fiind respectat termenul instituit de legiuitor în art. 245 din Codul administrativ.

La data de 18 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat copia recursului motivat declarat de către SRL „Bershka Trust”. (f.d. 165-166)

La data de 02 septembrie 2021 Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, solicitând recunoașterea ca fiind inadmisibil recursul depus de către SRL „Bershka Trust”.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către SRL „Bershka Trust”, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ

exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume, din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către SRL „Bershka Trust”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Bershka Trust”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh